

Métropole Orthodoxe Roumaine d'Europe Occidentale et Méridionale-1112
Site : www.mitropolia.eu

Doyenné Orthodoxe Roumain de France

Union Diocésaine Orthodoxe : Association culturelle n°3/07320
1, boulevard du Général Leclerc 91470 Limours Tél : 01 64 91 59 24. F : 01 64 91 26 83.
Courriel : doyenne.france@mitropolia.eu

DIMANCHES ET FETES

n° 1112

Dimanche 29 septembre 2024, 2ème après la Croix, 14ème après Pentecôte, ton 5, Rés. 3

Apparition de l'archange Michel au mont Gargan ; st Ripsimé et ses compagnes martyres en Arménie ; st Antonin de Meaux

Tropaire de la Résurrection, t. 5 : Verbe coéternel au Père et à l'Esprit,+ Toi qui es né de la Vierge pour notre salut,/ nous te chantons, nous les fidèles, et t'adorons, Seigneur ; // car Tu as bien voulu souffrir en montant sur la Croix pour y subir la mort en ta chair/ et ressusciter les morts en ta sainte et glorieuse Résurrection.//

Troparul, glasul al 5-lea: *Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioara spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.*

Tropaire(s) et kondakia des saints de l'église ou du monastère Gloire... !

Kondakion de la Résurrection, t. 5 : Des enfers où Tu descendis, ô mon Sauveur, + Tu as brisé les portes, ô Souverain, / pour ressusciter les morts, ô Créateur !// Tu brisas l'aiguillon de la mort,+ Adam fut délivré de la malédiction,/ et nous, Seigneur, nous te crions : Sauve-nous, dans ton amour pour les hommes !// Et maintenant et toujours...

Condacul, glas 5 : *La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât, și porțile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morți, ca un ziditor, împreună i-ai înviat și boldul morții, Hristoase, l-ai zdrobit, și Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți strigăm către Tine : Mântuiește-ne pe noi, Doamne !*

Kondakion de la Mère de Dieu, t. 6 : Protectrice assurée des chrétiens,+ Médiatrice sans défaillance devant le Créateur,/ ne dédaigne pas la voix suppliante des pécheurs !// Mais dans ta bonté+ hâte-toi de nous secourir,/ nous qui te crions avec foi:// « Sois prompte dans ton intercession,+ et empressée dans ta prière, ô Mère de Dieu,/ Secours constant de ceux qui t'honorent !»//

Prokiménon, t. 5 : C'est Toi, Seigneur, qui nous garderas,/ qui nous préserveras de cette génération pour l'éternité ! V/ : Sauve-moi, Seigneur, car il n'y a plus de saint, car les vérités ont diminué chez les fils des hommes.

Épître du jour : 2 Corinthiens 11, 31-12, 9.

Frères, Il sait que je ne mens pas, Celui qui est béni à jamais, le Dieu et Père de notre Seigneur Jésus Christ. À Damas, le gouverneur du roi Arétas faisait garder la ville des Damascènes parce qu'il voulait m'arrêter. Cependant, on m'a fait descendre par une fenêtre dans une corbeille le long de la muraille et je lui ai échappé.

Faut-il se vanter ? Cela ne me convient guère ; et pourtant je veux en venir aux visions et révélations du Seigneur. Je connais un chrétien qui a été ravi jusqu'au troisième ciel, il y a quatorze ans de cela. Était-ce dans son corps ? Je ne sais. Était-il hors de son corps ? Même incertitude, mais Dieu le sait. Et cette personne, (physiquement ou seulement en Esprit, il ne

m'appartient pas de le savoir, c'est l'affaire de Dieu) je sais qu'elle fut emportée jusqu'au Paradis et qu'elle y entendit des paroles ineffables qu'il est impossible à l'être humain de répéter. Pour cette personne-là, je veux bien me vanter ; mais pour moi-même, je me vanterai seulement de ma fragilité. Oh ! Si je voulais me vanter, je ne serais pas insensé, parce que je dirais tout simplement la vérité. Mais je m'abstiens, de peur que l'idée qu'on s'en ferait ne dépasse ce que je laisse voir ou entendre de moi. D'ailleurs, pour m'empêcher de me surestimer, à cause des révélations exceptionnelles que j'ai reçues, il m'a été donné un tourment, semblable à une écharde dans la chair, comme un ange de Satan, chargé de me souffleter, pour m'empêcher de me surestimer. Par trois fois, j'ai prié le Seigneur de l'éloigner de moi. Mais Il m'a répondu : « Ma grâce te suffit ; et c'est dans la faiblesse que ma puissance se manifeste pleinement ! » C'est donc de grand cœur que je me vanterai surtout de ma fragilité, afin que sur moi repose la puissance du Christ !

Fraților, Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint ! În Damasc, dregătorul regelui Aretas păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă. Si printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș, și am scăpat din miinile lui. Dacă trebuie să mă laud, nu-mi este de folos, dar voi veni totuși la vedenii și la descoperiri de la Domnul. Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani – fie în trup, nu știu; fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe – a fost răpit unul ca acesta pînă la al treilea cer. Și-l știu pe un astfel de om – fie în trup, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe – că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască. Pentru unul acesta mă voi lăuda; iar pentru mine însumi nu mă voi lăuda decît numai în slăbiciunile mele. Căci chiar dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, căci voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît ceea ce vede sau aude de la mine. Și pentru ca să nu mă trufesc cu măreția descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă trufesc. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine ; și mi-a zis : Îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvîrșește în slăbiciune. Deci, foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiesc în mine puterea lui Hristos !

Alléluia, t. 5 : Tes miséricordes, Seigneur, éternellement je les chanterai ! De génération en génération, ma bouche annoncera ta vérité ! - Car Tu as dit : « La miséricorde est un édifice éternel ». Dans les cieux est préparée ta vérité.

Évangile du jour : *Luc 6, 31-36.*

En ce temps-là, Jésus dit à ses disciples : « Ce que vous voulez que les gens fassent pour vous, faites-le de même pour eux. Si vous aimez ceux qui vous aiment, quelle grâce y a-t-il pour vous ? Même les pécheurs aiment ceux qui les aiment ! Et si vous faites du bien à ceux qui vous font du bien, quelle grâce y a-t-il pour vous ? Les pécheurs également font cela ! Et si vous prêtez seulement à ceux dont vous espérez recevoir, quelle grâce y a-t-il pour vous ? Des pécheurs également prêtent à des pécheurs pour recevoir d'eux la même somme ! Au contraire, aimez vos ennemis, faites-leur du bien et prêtez-leur sans rien espérer. Votre salaire sera grand et vous serez les fils du Dieu Très-haut, car Il gratifie les ingrats et les méchants. Devenez compatissants comme votre Père est compatissant. »

În vremea aceea, Iisus spunea : « Precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea ? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii același lucru fac. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea ? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în chimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv ».